

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 8 vil jeg kun gjøre den Bemærkning, at den praktiske Følge deraf vilde være, at man nødede Skipperen til foruden Logbogen at holde endnu en Bog, men jeg kan forsikre de ærede Medlemmer, at det at holde een Bog i tilbørlig Orden kan være drøit nok for mangen Skipper, men at forlange, at han skal holde to Bøger, troer jeg bliver for meget. — Forslaget under Nr. 10 til § 11 forekommer mig at være af den Bestaffenhed, at der ikke let kan blive Spørgsmaal om at vedtage det, og jeg maa tilstaae, at jeg ikke engang rigtig veed, hvorledes det skal forstaaes. Den Embedsmand i Danmark, for hvem Afmønstningen skeer, det vil altsaa sige, den respective Mønstningsbestyrer, synes efter Forslaget at skulle have Amtmandsmyndighed til at decretere Action. Jeg veed ikke, om det er dette, det ærede Medlem har havt for Øie; men i saa Fald vilde det være noget ganske Nyt. Jeg troer virkelig ikke, at det godt gaaer an at lægge Anklagemyndigheden i den paagældende Embedsmands Hænder; men det kan ogsaa muligviis være Meningen, at han skal spille Ansvarers Rolle ved at give Meddelelser til rette Bedkommende.

De Forslag, der ere stillede under Nr. 11 og 12, ere meget nær beslægtede, men jeg kan ikke Andet end udtale mig imod dem begge. Efter den Motivering, der er givet af det første, antager jeg, at det er udgaaet fra en Opfattelse af Betydeligheden af Rømningsmandens i Skibet efterladte Eiendele, der neppe kan siges at være stemmende med de factiske Forhold. Jeg har Leilighed til mellem Klar og Dag at blive bekendt med en stor Masse af den Slags Sager; de foresalde hvert Klar i hundredeviis, men jeg kan forsikre, at for det Første er det det Allerfærdvænligste, at disse Rømningsmænd vise en mærkkelig Dydighed til at slaffe deres Eiendele bort fra Skibet, og dernæst, at hvis der er Noget tilbage, er det næsten altid Pjalter, som det virkelig ikke er Umagen værd at gjøre saa store Foranstaltninger for som den, man her vil indføre. Der skulde nu holdes en formelig Auktionsforretning over disse Pjalter, som maaskee ikke ere en Rigsdaler værd, for at faae det constateret, hvor stor deres Værdi er, og hvor stor

en Brøkdeel deraf Røberiet maa indeholde for at gjøre sig betalt, men dette forekommer mig virkelig uhenigtsmæssigt. Netop fordi disse Eiendele ere saa fuldstændige Bagateller, finder jeg det forsvarligt, hensigtsmæssigt og rigtigt at give en Regel som den, der indeholdes i § 16. Ved at sammenholde disse to Forslag med § 16, vil man see, at de have den Mangel, at de gjøre det mindre klart og tydeligt, hvorledes der overhovedet skal forholdes i saadanne Tilfælde. Paragraphen siger: „Foruden at straffes som foranført forbryder Rømningsmanden sin tilgodehavende Hyre“, men efter Forslaget under Nr. 11 er det ikke klart, om han skal forbryde den hele Hyre eller ikke. Det hedder nemlig kun: „Foraauidt det Tab, der ved Rømningsmandens foraarfages Røberiet, ikke kan dækkes ved Indeholdelse af Rømningsmandens tilgodehavende Hyre, er Røberiet berettiget til at søge Dækning ved Forauktionering af hans ombord efterladte Eiendele“; men naar nu Hyren er tilstrækkelig, ja mere end tilstrækkelig dertil, hvad skal der da gjøres med den Deel af den, der ikke udføres til at dække Røberiets Tab? Dette er ikke klart efter Forslaget, men det er det efter § 16. Det er, som den ærede Forslagsstiller sagde, ganske sikkert, at det forstaaer sig af sig selv, at foraauidt Røberiet ikke bliver fyldestgjort af Hyren og de efterladte Eiendele, maa det være berettiget til, paa anden Maade at søge Erstatning hos Rømningsmanden; men naar Taler er om at give Regler for Folk af den Bestaffenhed, som Søfolk ere, skulde det da ikke være det Naturlige, at man, naar man har en Bestemmelse som den, der findes i Udcastet, lader den blive staaende til Veiledning og Oplysning? Skade kan det jo ikke gjøre. Jeg vil derfor meget anbefale, at man holder sig til § 16, der giver en Regel, som er klar og forstaaelig og derhos er det eneste Praktiske. At det skulde være unaturligt at tilfjende Røberiet de Smaating, hvorom her er Tale, troer jeg ikke kan siges; thi det kan ikke nægtes, at dette i de fleste Tilfælde ligger Tab ved Rømningsmanden, og det undertiden meget betydelige. Den nærmeste Grund til Rømningsmanden er naturligviis den, at Hyren paa den Plads, hvor den skeer, er be-